

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

9102

Hely

Idő

"1931"

Személy

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp.

(Hely)

1931. II. 14.

(Idő)

(Köt. v. füz.) ((

Budapest norvég vendégei.

Beszélgetés P. M. Røwde, oslói magyar főkonzulal.

(Felvételeink a Képes Pesti Hírlapban.)

Azok a baráti kapcsolatok, amelyek Norvégia és Magyarország között mindig fennállottak, különösen az utóbbi esztendőben mélyültek el, amióta a kölcsönös rokonszenven kívül, amelyet ez a két, egymástól oly távolélő, de bizonyos mértékig mégis rokoni nép egymás iránt érez, szellemi kapcsolatai is megerősödtek. A magyar képzőművészet két ízben is — először 1923-ban, majd 1928-ban — reprezentáns módon mutatkozott be a norvég nyilvánosságának, amely azután szószólóit, az újságírókat, küldötte látogatába hozzánk, hogy az elmúlt év nyarán a magyar újságírók képviselői tegyenek látogatást norvég barátainknál. Ezeknek a szellemi szálaknak továbbfűzését és egyuttal a norvég-magyar barátság újabb megpecsételését jelenti a norvég képzőművészetnek az a reprezentatív kiállítása, mely szombaton nyílik meg a Nemzeti Szalonban.

Hogy mennyire átörzik a norvégok is ennek a képzőművészeti revánslátogatásnak kulturális és érzelmi jelentőségét, azt mi sem bizonyítja inkább, mint az, hogy Osloból, többek közt, Budapestre érkezett a kiállítás megnyitására P. M. Røwde, oslói főkonzul, a magyarok lelkes északi barátja, valamint Jens Thuis, a hirneves műtörténész, a norvég Állami Művészeti Múzeum igazgatója, de elküldte tudósítóját az Aftenposten is.

P. M. Røwde főkonzul, akinek elsősorban köszönhető, hogy a magyar közönség most megismerkedhetik a norvég művészettel, felesége és két leánya társaságában jött el Budapestre. A Gellért-szállóban beszélgetünk ezzel a magyarbarát norvég urral, aki — mint legtöbb honfitársa — valóságos megtestesülése az energiának, egészségnek, agilitásnak, de a közvetlen szívéllyességnek is.

— Ez a kiállítás — mondja — viszonzása a magyar képzőművészet két oslói látogatásának. A magyarok reprezentáns módon vonultak föl festészetükkel és szobrászatukkal Norvégiában, tehát nekünk is ki kellett tennünk magunkért. Olyan anyagot válogattunk össze, amely nekünk büszkeségünkre, önöknek pedig gyönyörűségére szolgálhat. A norvég társadalom és művészvilág nagy lelkesedéssel karolta föl a budapesti kiállítás gondolatát és így történt, hogy nemcsak nagy magánygyűteményeink, hanem művészeti múzeumunk is kölcsön adta a kiállításra legféltettebb műkincseit.

— Norvégiának nagy és értékes képzőművészete van, amelynek mesterei közül azonban csak kettőt ismer a nagyvilág: Eduard Munch-ot, aki világvizsgonylatban is egyike a kor legnagyobb festőinek és ujjában Per Krohg-ot. Ez a kiállítás azonban nemcsak ezt a két mestert ismerteti meg legközvetlenebbül a magyar közönséggel, hanem megmutatja a norvég művészet legutóbbi félszázadának egész keresztmetszetét, persze csupa kimagasló alkotáson át. És ez a művészet teljes gyökérzetten kapcsolódik bele a mai kor művészetébe, erősen modern, mindig időszerű.

Most dr. Leffler Béla, a stockholmi magyar követség sajtóattaséja, aki szintén elkísérte Røwdeeket a kiállítás megnyitására, figyelmeztet, hogy a főkonzul mennyire szíven viseli a kiállítás sikerét, mennyit dolgozott az érdekében és átnyújt egy pompás kiállítású, gyönyörű illusztrációkkal gazdag könyvet, amely az ő bevezető szavaival, Johan H. Langgaard tollából, a mai norvég festészet ismertetése. A könyvet — magyar nyelven! — Malmőben nyomtatták és megjelenését Røwde főkonzul lelkesedése tette lehetővé.

Ezek után csak természetes, hogy megkérdezzük a főkonzul urat, mióta és miért érez ennyi rokonszenvet a magyarság iránt.

— Gyermekkorom óta ismerem és szeretem a magyar nemzetet — válaszolja — és ennek az ismeretiségnek, rokonszenvnek legfőbb oka történelmünk hasonlósága. Amint a magyarság török uralom alatt, úgy szenvedett a norvég nép dán elnyomatás-

ban. Politikai küzdelmeink, szabadságharcaink teljesen párhuzamosak, amint a két nép lelke is csupa hasonló vonást mutat: a szabadság, a vendég és a természet szeretetét. Magyarországot én valósággal második hazámnak tekintem. Körülbelül tízedszer vagyok most Magyarországon, ahova — rokonszenvenemmel — a budai vizek vonzanak leginkább. Újjáéledek a budai fürdőkben és fölfrissülve térek haza mindig. De csinálom is olyan propagandát Magyarországnak, hogy — legalább is tudtommal — már egész sereg norvég jött itt, Budapestre, a Balatonnál és a magyar vidéken.

Dr. Leffler Béla most magyarul, hogy Røwde ur ne értse, elmondja: mennyit köszönhet a magyarság ennek a lelkes északi barátjának, aki hat év óta, amióta a magyarság érdekeinek norvégiai képviselője, csak barátokat szerzett magának a magyarok és barátokat a magyaroknak a norvégok között.

Ezzel a kiállítással pedig bizonyára nagy szellemi gazdagodást szerez a magyar közönségnek.